

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie rozpatrywał skargę na decyzję Wojewody uchylającą decyzję Starosty w sprawie ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości (art. 124 ustawy o gospodarce nieruchomościami) – z uwagi na brak zgodności z planem miejscowym. Ostatecznie WSA przyznał rację Staroście.

W niniejszej sprawie organ odwoławczy uchylił decyzję organu I instancji i odmówił wydania decyzji ograniczającej sposób korzystania z nieruchomości poprzez zajęcie jej części w celu realizacji inwestycji polegającej na założeniu i przeprowadzeniu przez nieruchomość przewodów i urządzeń służących do przesyłania energii elektrycznej w ramach przebudowy napowietrznej linii elektroenergetycznej, gdyż w jego ocenie w miejscowym planie nie przewidziano sieci doprowadzającej energię elektryczną, a na rysunku planu nie wskazano jej przebiegu, gdyż określono warunki zasilania w energię elektryczną jedynie nowej zabudowy.

Jednakże w okolicznościach niniejszej sprawy według WSA ww. stwierdzenie organu odwoławczego nie było uzasadnione. Sąd wskazał, że zapisy planu miejscowego należy bowiem odczytywać w kontekście jego całościowej analizy, a nie tylko wybranych fragmentów planu. Ponadto organ nie może poprzestać na analizie tylko takich zapisów planu, które zostaną przedłożone przez strony, lecz musi sięgnąć do tekstu planu opublikowanego w Dzienniku Urzędowym. Zgodnie bowiem z art. 14 ust. 8 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym plan miejscowy jest aktem prawa miejscowego i podlega stosownej publikacji. Należało zatem uwzględnić okoliczność, że w uchwale Rady Miejskiej w O. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta O. w granicach administracyjnych, przyjęto taką systematykę, że w Rozdziale I zawarte zostały ustalenia ogólne, a w Rozdziale II – ustalenia dotyczące poszczególnych obszarów funkcjonalnych. Ponadto za integralne części uchwały uznano nie tylko rysunek planu, ale także ideogramy poszczególnych sieci infrastruktury, w tym sieci elektroenergetycznej wysokiego i średniego napięcia (Załącznik nr 4). Nie ulegało zatem wątpliwości, że postanowienia zawarte w Rozdziale I odnoszą się do wszystkich obszarów funkcjonalnych wyodrębnionych w planie. W opinii WSA nie znalazło zatem uzasadnienia twierdzenie, że skoro w § 32 przedmiotowej uchwały zawierającej ustalenia dla obszaru P-1, na którym położona jest przedmiotowa nieruchomość brak jest zapisów odnośnie do sieci elektroenergetycznej, to oznacza to że przebiegu takiej sieci nie ustalono. Takie zapisy znajdują się bowiem zarówno w części opisowej (§ 14 uchwały), jak i w części graficznej (Załącznik Nr 4). Sąd podniósł także, iż nie można podzielić stanowiska organu co do tego, że w planie określono warunki zasilania w energię elektryczną wyłącznie nowej zabudowy, a w związku z tym nie dotyczy to planowanej inwestycji. Należy bowiem wskazać, że wprawdzie faktycznie § 14 uchwały określa warunki zasilania nowej zabudowy w energię elektryczną, ale ideogram zawarty w Załączniku Nr 4 zawiera zarówno przebieg sieci elektroenergetycznych istniejących, jak i projektowanych, w tym istniejących, adaptowanych napowietrznych linii elektroenergetycznych WN, co wyraźnie wynika z jego legendy. Zatem plan miejscowy – wbrew twierdzeniom organu odwoławczego – określa przebieg sieci elektroenergetycznych.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 16 kwietnia 2019 r., II SA/Ol 128/19

Źródło: [CBOSA](#)